

stemmer for, at når man opfylder kravene, så får man indfødsret, og jeg kan så i den forbindelse sige, at Det Konservative Folkeparti faktisk af grunde, som minder om de grunde, Dansk Folkeparti nu har, i en årrække har stået uden for disse aftaler. Vi har villet stille strengere krav end flertallet; vi har stillet ændringsforslag, som minder meget om de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti nu stiller, men vi var jo altså heller ikke med i aftalen.

Det førte så til, at vores ændringsforslag blev stemt ned, fordi et flertal ville det anderledes. Derefter stemte vi for lovforslaget om indfødsrets meddelelse; vi ville ikke tage flere tusinde mennesker som gidsler, for at vi kunne få afvist nogle få.

Derfor var vi også utrolig glade for at få disse stramninger. Derfor vil vi også meget gerne, og det er jeg sikker på at jeg næsten kan sige på begge regeringspartiers vegne, strække os meget langt, og vi er meget langt hen ad vejen enige, men vi kunne altså ikke strække os så langt, som Dansk Folkeparti har ønsket. Jeg skal ikke stå og gøre rede for forhandlingerne, det vil jeg hellere bede ministeren om at gøre.

Så skal jeg lige sige, at der, hvor jeg brugte det ord, som hr. Søren Krarup, som jeg ellers sætter stor pris på, blev så ked af – jeg kom til at sige noget med at manipulere – ikke var det, som hr. Krarup henviste til. Det var, at man blander begreberne indvandring og udlændingepolitik, altså hvor mange der kommer ind i vores land med disse åbne porte, der har været.

Det her handler ikke om, hvor mange der kommer ind i vores land; de er her, de har permanent opholdstilladelse, for manges vedkommende har de boet her i mange, mange år, men det er en følge af den eftergivende udlændingepolitik, som både Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti indædt har kæmpet imod, men uden at have flertal.

Når så mange mennesker er kommet ind, har været her så længe, skal blive her til deres dages ende, så må vi altså også give dem indfødsret, hvis de i øvrigt lever op til de krav, vi stiller, og langt de fleste lever jo også op til Dansk Folkepartis krav.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg hører jo på fru Else Theill Sørensen med sympati og stort set også med tilslutning, for det er fuldstændig rigtigt, at Det Konservative Folkeparti ikke var med i det kontorcirculære, som

Venstre bidrog til sammen med Socialdemokraterne før forrige folketingsvalg, og jeg respekterer fuldt ud fru Else Theill Sørensen i det spil.

Kl. 12.25

Så forstår jeg på den anden side ikke, hvorfor jeg skal mistænkeliggøres, fordi vi faktisk finder de krav, der har været tale om, for ringe. Vi begrundet, hvorfor vi finder dem for ringe, og vi har efter et temmelig grundigt arbejde, vil jeg tillade mig at sige, fundet frem til, hvad der er de rimelige krav. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at mistænkeliggøre os.

Men der er to ting, jeg godt lige vil tilføje. For det første at vi indgik en aftale, men at det jo altså ikke var en aftale, der indebar nogen som helst pligt til at skulle stemme for det. Man kan sige, at det var en gentleman agreement, men det var altså ikke noget forlig. Så vi stod frit, men selvfølgelig var vi loyale, så langt som vi fandt det acceptabelt for vores samvittighed.

For det andet vil jeg gøre opmærksom på, at det jo altså i år drejer sig om ca. 10.000 mennesker. Det nuværende lovforslag er med bipersoner en 4.700, og der kommer på det næste til efteråret små 5.000. Det er altså 10.000. Det er den proces, der langsomt er i færd med simpelt hen at udskifte den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg synes altså ikke, det er at mistænkeliggøre at gøre dem, der eventuelt måtte høre det her, opmærksom på, at spørgsmålet om, hvor mange der strømmer ind over vore grænser, kommer til vores dør, eller hvad det nu kaldes, blandes sammen med spørgsmålet om at tildele indfødsret til mennesker, der har permanent opholdstilladelse og har boet her i mange år og vil kunne blive boende til deres dages ende. Jeg har ikke på noget tidspunkt tænkt mig at mistænkeliggøre hr. Søren Krarup.

Hvis det endelig skulle komme til det, så synes jeg da ærlig talt, at jeg føler mig en lille smule mistænkeliggjort af, at der i dette udmærkede organ står: Men det, vi nu derfor arbejder på, er først og fremmest den sproglige og den kulturelle side af sagen. Og så står der lidt længere nede, jeg springer lidt over: Noget, som Dansk Folkeparti i modsætning til Venstre og De Konservative tillægger den allerstørste vægt.

Det er faktisk det, jeg er skuffet over at hr. Søren Krarups parti vil skrive i et blad om samarbejdspartnere, som de i øvrigt siger de har tillid til, og det tror jeg sådan set også.